

Брой 6, юни 2013 година

НОВИНАР 104

Святата истина ми бе знамето“

Захари Стоянов

- *1 ЮНИ – МЕЖДУНАРОДЕН ДЕН НА ДЕТЕТО*
- *МИТОВЕ ОТ ШВЕЦИЯ ПО ПРОЕКТА „3 Е МАТИЧЕСКО ЧИСЛО“*
- *НА ФЕСТИВАЛ В ИЗМИР*
- *НА ГОСТИ ВЪВ ФАМАЛА*
- *ИНТЕРВЮ С Г-ЖА ПЛАЦЕНА ДЖЕФЕРСКА*
- *ЗАБАВНА СТРАНИЦА*
- *СПОРТИ*

1 ЮНИ

Международен ден на детето

Скъпи приятели, малки, големи и още по-големи деца, всички вие, които сте запазили детското в себе си, **честит празник!**

Екипът на „Новинар 104”

УСМИВКИТЕ НА ДЕЦАТА ОТ НАШЕТО УЧИЛИЩЕ

Мигове от Швеция

През месец май, от 15 до 19, пътувахме от София до Векшьо, Швеция, за да се срещнем с нашите колеги, участващи в проекта „3 е магическо число“. Този път трябваше да им отнесем книги със странички, изработени от нашите ученици, с популярни български национални ястия и да вземем подобни от тях.

Бяхме посрещнати с топли прегръдки и дружелюбни усмивки. Посетихме училище в град Оседа. Не бяха малко нещата, които ни впечатлиха и грабнаха. Едно от първите впечатления беше, че там децата ходят по чорапи в училище. На територията на училището учениците, в зависимост от възрастовата група, учат в отделни сгради от 1 до 3 клас, от 4 до 6 клас и от 7 до 9 клас. Класовете им се състоят от 20 до 27 ученици, но с двама учители. Имаха много площадки за игра с мини футболни игрища, затревени участъци и детски кътове. Това, което също не можеше да не направи впечатление, е, че там всички говореха тихичко. Сякаш живеят така, че не искат да пречат никому. Класните им стаи са приветливи, уютни и не намерихме, че особено се различават от нашите. Физкултурният салон, където ни изнесоха музикална програма, беше много голям и с подходящи съоръжения за спортни игри. В стола за хранене се предлагаше разнообразна и полезна храна и безалкохолни напитки. И тук децата се придвижваха и хранеха почти забележимо. Това спокойствие и приветливост ни обгръщаха навсякъде.

В училищната библиотека се насладихме на отлично разположените и добре обзаведените, но не луксозни, кътове за четене. Имахме усещането, че се намираме в нечий дом.

От 2011 год. в Швеция работят по нова учебна програма. В нея се набляга на това как децата анализират, аргументират, използват и прилагат уменията си в училище. Оценки се пишат не върху това, което знаят, а как прилагат наученото. След 9 клас продължават обучението си за професия или подготовка за висше образование.

В кметството на града ни посрещна председателят на комисията по екология и планиране. Той ни запозна с разумните цели, които си поставя тяхното общество, а именно закриване на атомните централи и използване на възобновяеми източници. Целта на всички е да оставят чиста земя и въздух на децата си.

Посетихме и фабрика за ръчно производство на стъкло, основана през 1742 година. И това производство все още съществува и просперира.

Незабравими ще останат впечатленията ни от тази страна, в която хората живеят семпло, с осъзнати ценности и стремежи към реално осъществими планове. Напомнят за мравуняк, в който всеки си знае мястото и е важен колкото за себе си, толкова и за другите.

Ще очакваме нашите партньори наесен, когато се надяваме и ние да ги впечатлим.

Начални учители: Лозина Дуркова и Наталия Билковска

Координатор по проекта: Румяна Илиева, учител по италиански

НА ФЕСТИВАЛА В ИЗМИР

Този пролет имах възможност да отида в Турция. Танцовият състав, в който играя, получи покана да участва в международен фестивал в град Измир.

Пътувахме два дни. Пресяхме морето с ферибот. Вечерта преспахме в един хотел в гората.

На следващия ден пътувахме край морето. Беше прекрасно! Видяхме дървения кон, отбелязващ мястото, където е бил древният град Троя.

В Измир останахме една седмица. Във фестивалната програма участваха състави от 18 държави. Всеки ден изнасяхме по два концерта. Но не танцувахме в зали, а на площади и в градинки. Един път бяхме в училищен салон, а накрая – в градския театър. Публиката ни изпращаше с аплодисменти, радваше ни се, снимаше ни.

Бях много впечатлена от Измир. Той е един от най-големите турски градове. Разположен е на брега на морето, на голям залив. В града има както нови, модерни сгради, така и стари постройки, които пазят белезите на отминалото време. Посетихме останките от древногръцкия град Ефес – амфитеатъра и библиотеката. Пренесох се мислено повече от 2 хиляди години назад във времето.

Заведоха ни и в едно училище. Там се запознахме с децата, които учат в него. После ни разделиха по двойки и тръгнахме на разходка. Моята нова приятелка Пинар ме заведе на плажа, показа ми своя квартал и ме покани на вечеря.

Последния ден отидохме на пикник извън града със същите тези деца. Играхме волейбол, яздихме коне, похапнахме сандвичи, забавлявахме се.

На другия ден си тръгнахме за София. От ферибота видяхме делфини, които сякаш ни махаха за сбогом.

Върнах се вкъщи доволна от преживените емоции. Бях стигнала до континента Азия, показахме на нашите съседи красотата на нашенските хора, видях интересни места и срещнах нови приятели.

Михаела Свиткова, 5. в

В традиционната ни рубрика „ Нашето интервю” въпросите ни този път са отправени към госпожа Пятяна Джеферска, начален учител. Тази година тя отново се върна в първи клас, за да поеме поредния випуск малки ученици.

- Коя е госпожа Джеферска?

- Г-жа Джеферска е начален учител в престижното ни 104 училище "Захари Стоянов" от 1989 година. През учебната 2012/2013 г. поведе нов випуск с 27 първолачета.

- Какво беше Вашето детство? Най-хубавите спомени от него? Най-щурите?

- Детството ми беше спокойно, весело, щастливо, изпълнено с разнообразни игри и много приятели. Най-хубавите ми спомени от този период са детските представления, които децата от квартала изнасяхме пред нашите родители, баби и дядовци и така ги забавлявахме. И като повечето деца играехме на учители и ученици. Много обичах да съм учителката и да уча учениците. Най-щурите игри ставаха през зимата, когато си организирахме бой със снежни топци.

- Какво сте учили?

- Завършила съм начална педагогика в Софийския университет "Св. Климент Охридски".

- А какви бяха Вашите мечти?

- О, блажен е човекът в своите мечти! Те идват желани, понякога изпълними, друг път - не. Но важно е човек винаги да има мечти. Моите мечти в младежките години бяха свързани с образованието ми. Всеки уважаващ себе си човек трябва да държи на доброто образование. Имала съм и други мечти, които са били продиктувани от желанието ми опозная света по един или друг начин.

- Винаги ли сте работили само като учителка?

- Да, с много малко изключение.

- Какво Ви носи общуването с децата?

- Когато човек обича децата, той изпитва

изключително удовлетворение при общуването си с тях. А аз обичам децата и не мога да си представя как бих се чувствала, ако професията ми не е свързана с деца. Те ме зареждат с положителна енергия и ме мотивират в моята професия. Чувствам се млада и енергична.

- Искали ли сте някога да се откажете от професията? Да започнете нещо ново?

- Никога!

- Какви са любимите Ви неща и занимания извън училище? Какво правите в свободното си време ?

- Учителите нямат много свободно време, защото прибирайки се вкъщи се захващат с подготовката си за следващия учебен ден - планират дейностите за новите теми по предметите, а това понякога отнема по-голямата част от времето извън училище. Когато остане все пак такава, обичам да гледам образователни предавания, да прочета някоя и друга страница от интернет и не на последно място – да изгледам някой интересен сериал.

– Онова, което Ви радва най-много?

– В училище безспорно ме радват успехите на моите ученици. Извън училище най-голямата им радост е моята малка внучка.

- Какво ще пожелаете на учениците от 104 . ОУ?

- Пожелавам им да са много умни и прозорливи и учейки се, да постигнат добро възпитание и висока степен на образованост.

ПРИ МАЛКИТЕ НИ ПРИЯТЕЛИ ВЪВ ФИЛИАЛА

Не за първи път посещаваме другата сграда на училището ни. Наричаме я просто ФИЛИАЛА. Тук учат децата от подготвителните групи и три първи класа. Винаги ни е приятно да идваме тук. Големият зелен двор ни посреща приветливо. Посрещат ни усмихнати и малките палавници и грижовните им учители.

Днес на двора срещаме малчуганите от подготвителната група с класен ръководител г-жа Антоанета Мечкова. Децата кипят от енергия, готови са да започнат веднага щафетна спортна игра, но с интерес спират да поговорят с нас. Затрупват ни със знанията си – знаят за съществителните имена, за прилагателните, за глаголите. Изненадаха ни с познанията си за синоними и антоними. А още не са тръгнали в първи клас! Оставихме ги да спортуват и влязохме в сградата.

Вътре е уютно, светло и свежо. Тихо е. Учебните занятия на първокласниците са в разгара си, затова не искаме да им пречим. Чакаме междучасието. Разглеждаме изложбата от рисунки, фигурки, апликациии, направена от сръчните детски ръце. Очарова ни една къщичка, направена от различни семена.

В междучасието отиваме в 1. а и неговата учителка – г-жа Паня Джеферска. Класната стая е много светла и просторна. На дъската има, разбира се, задачи. От чиновете

ни гледат 27 чифта одухотворени очи. Разказват ни за любовта си към математиката, за удоволствието да решават задачи, гордеят се с успехите си на различни математически състезания. Стават шумни в желанието си да започнат изучаването на таблицата за умножение още сега. Но таблицата ще почака до втори клас. Обещаваме си да се срещнем пак следващата учебна година.

Следващата ни среща е в първи „д“. Шук рисуват. Госпожа Камелия Павлова е поставила на бюрото си ваза с цветя. Нея децата трябва да нарисуват върху белите листове. И тук е тихо и спокойно, светло и приветливо. Изглежда, че творческата задача никак не е лесна. Всички са доста съсредоточени. От време на време повдигат очи и поглеждат вазата, за да преценят как се справят. Къде по умело, къде не толкова, но пред очите ни цветята разицъфтяват върху детските блокчета. Оставяме ги спокойно да продължат.

Надникваме за малко и в класа на госпожа Маргарита Димитрова. С децата от този клас се срещахме наскоро.

Пръгваме си усмихнати. Следващата учебна година пак ще дойдем. Децата сигурно ще са други, но усещането ще е същото.

УЧЕНИЧЕСКИТЕ ВАКАЦИИ ПО СВЕТА

Смята се, че българските ученици имат една от най-дългите летни ваканции в света. А дали това е така?

- Децата в Германия имат 75 дни ваканция, като в тях се включват и съботите. Тези дни са разделени между няколко ваканции през годината. Така почиват и учениците в Швейцария, Австрия и Люксембург.*
- Лятната ваканция в Германия започва и свършва по различно време в различните провинции. Тя е около 7 седмици.*
- Малките французойчета имат 5 ваканции. Някои от ваканциите не започват едновременно навсякъде, за да не се натоварват магистралите към курортите, където семействата отиват на почивка.*
- В Италия областите имат правото сами да решават за графика и продължителността на ваканциите. Еднакви са само тези, които са около големите религиозни празници – Коледа и Великден. Най-дълга е лятната ваканция в областта Лацио с център столицата Рим. Тя започва на 12 юни и свършва на 13 септември.*
- В Гърция ученическите ваканции са главно около големи християнски празници – Великден, Коледа, Сирни заговезни, Свети дух. Лятната ваканция продължава от 22 юни до 31 август.*
- Лятната ваканция в далечна Япония е най-кратката в развитите страни. Тя продължава само 1 месец.*
- В Австралия има три ваканции по 2 седмици и една голяма около Коледа. Тя продължава от средата на декември до 26 януари – Денят на Австралия. Да не забравяме, че държавата континент се намира от другата страна на Екватора и тяхното лято е през нашата зима.*
- Големите южноамерикански страни, които също са в Южното полукълбо – Бразилия и Аржентина, имат лятна ваканция като австралийската – месец и половина.*
- Учениците в съседна Сърбия почиват 2 месеца през лятото.*

- В Словения, друга балканска страна, лятната ваканция е 2 месеца, а учениците разполагат с още 4 ваканции през учебната година.
- Учениците в Русия излизат във ваканция на 25 май и тръгват отново на училище на 1 септември.

Материалът подготвиха Ваня и Лора, 6 а

СПОРТ СПОРТ СПОРТ СПОРТ СПОРТ СПОРТ

Лятото е пред нас. Предстоят ни два месеца, в които ще има време за всичко – да почиваме, да спортуваме, да се забавляваме.

Предлагаме ви един спорт, който е много подходящ за ваканцията.

ПЛАЖЕН ВОЛЕЙБОЛ

Плажният волейбол е типичен летен спорт. Играе се както на специално пригодени игрища, засипани с пясък, така и на плажа, откъдето идва и името му. Разновидност е на волейбола. Игрището е само 8 на 16 метра. Участват два отбора от по двама души. Спортът е много атрактивен. За първи път през 1996 година на Олимпийските игри в

Атланта плажният волейбол се присъединява към олимпийското семейство. Правилата на играта не са сложни. Игрят се 3 гейма. Победителят трябва да наделее в два от тях,

Българските волейболисти показват много добри резултати в международни състезания по плажен волейбол.

За да играете този така забавен спорт, не е необходимо да сте истински волейболисти. Трябва ви една мрежа на морския бряг и трима приятели, които обичат спорта, обичат състезанието, а не просто безсмисленото излежаване на плажа. Спортуйте и бъдете победители!

Редакционният екип прави уточнението, че са използвани снимки на читалище „Димитър Динев“ за статията, посветена на фолклорния конкурс.

ПОЖЕЛАВАМЕ ВИ ПРЕКРАСНО ЛЯТНО!

Броят подготвиха :

*Ръководител на екипа: г-жа Лилия
Дикова*

*Екип на вестника: Петко, Стилиян,
Наско, Любо, Майки, Ники, Ади, Ваня,
Вици, Таби Димитрова, Таби Попова,
Живка, Лора, Никол и Ния*